

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Tryckeri och utgivare varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co. Ltd. ett aktiebolag insittat under provinsen Manitoba iagar, med utgivningsort 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annan namn. Ni eller prenumerationsgivaren skall vänta att längre betaltids tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från skattekrav för vidare sändning. Om ni biter om beställ och ej underkänner utgåvan därmed, sådan tidningen fortfarande skickas till den gamla adressen, så är ni skyldig betala förändrade betala för densamma till personen, som mottager den, icke för det.

Tecken beställda bidrag till tidningen som ej kunna användas återändras ej såvida ej perio närslutet.

Till tidningen inlämnade "Fria Ord" bidrag och politiska tillägg betraktas som tidningens egendom.

Adressförändringar: De av våra prenumeranter, som avflyttat till annat ort, ombedjas vänligen att till oss uppge nya namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro tvungna att sända tidningen till den gamla adressen.

Betalning: De av prenumeranterna som skicka betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste följaktligen av 15 cents för "exchange". Kvitto erkänns genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas förskott. Tidningen tilländes prenumeranten tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skillets. Alla bres och försändelser adresseras alltid till:

THE SWEDISH CANADA NEWS 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ANNONSPRISER på begäran. Efterfrågningar (3 per.) \$1.50. Dödsannonser med ran och kors ej överskridande 3 tum \$1.50. Förlovsannonser, önskas lediga platser, notiser och meddelanden om kretsnotiser, speciella missionsmöten, ärmöten o. d. l. 75 cents per tum. Dödsannonser, som införas endast mot förut inlämnad likvid.

Till korrespondenter, bidragsgivare och medarbetare.

önskar redaktionen frambringa ett hjärtligt tack för det gångna året och samtidigt uttala en förhoppning att det intressé och den välvilja, som under denna tid ägnats S. C. T., också skall komma tidningen till del under det nya året.

I samförstånd och enighet har man slutit upp kring S. C. T., och till vår krets av gånnda trogna anhängare och vänner har sällats ett stort antal nya vänner, det skall bli oss en glädje att få behålla under år som komma.

Till alla och envar — till gamla och nya vänner — rikta vi en önskan om ett Gott och lyckosamt 1932!

Svensk julotta.

Det kanske dyrbaraste minnet från de svenska jularna, som vi föra med oss ut i främmande land, är de högtidliga och stämmningsfulla julottorna. I årla morgonstund ser man en stadig människoström eller fackelklädda slädar ringla sig fram mot den till årets största religiösa fest i ljus högtidssmyckade kyrkan.

Den seden ha vi svenskar tagit med oss ut till främmande land, och i årla morgonstund på juldagen samlas vi i vår svenska kyrka, beredda att i stilla andakt få höra julens heliga budskap om människobarnet, som föddes i Bethlehem, och höra den vackra texten utlagd på ett språk, som våra fäder föregångarna hörd från predikstolarna där hemma i gamla Sverige.

Julottan är också en så typisk svensk julsed, och julgranen med sina tindrande ljus och kyrkofonstren, som vid ottetid på juldagen lysa färdemännerna till mötes, upp-

lysta och strålande, något så kärt och dyrbart för oss, som stamma från Sveriges land, att vi ofta nog känna oss som "hemma," när vi stiga in i vår vackra kyrka.

Så klingar julsalmen: "Var hälsad, sköna morgonstund," och vi stämma alla in i det glada budskapet, vi följa med andakt juldagens episteltext, vi läsa med i evangelietexten och vi känna oss upplyftade och glada till själ och sinne, när prästen talar till oss om denna stämmningsfulla högtid, som liksom griper oss om hjärtat och som liksom för oss närmare varandra.

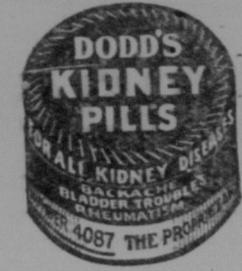
Men så kommer det som ett slag i ansiktet. Julpredikan förtsättes på engelska. De gamla svensk-pionjärerna se litet besvärade ut — de känna sig med ens främmande. Gråhåremän, som levat här i landet i snart en mansålder och som kanske bara komma till kyrkan en juldagsmorgon just för att återuppliva barndomens julor på samma sätt och under samma seder, de varit vana vid, unga kvinnor och män, som kanske bara varit här några få år och icke kunna första det engelska språket, alla se de lika misslynta, lika besvärade ut. De gå nämligen i den svenska lutherska kyrkan, liksom varje annan svensk kyrka, för att högtidligt hålla julottan på det för dem så kärvordna svenska språket, få höra juldagens budskap på det språk de varit vana vid sedan barnadagar.

De rent av fordra, att vid åtminstone denna dyrbara högtid, få höra det svenska språket talas rent och oförfalskat och icke uppblandat med ett språk, som icke klingar som hemlandstoner för dem. "Vill vi höra en engelsk gudstjänst, kunna vi ju gå i en engelsk kyrka," säga de.

Och de ha rätt. Och få de icke höra svenska i den svenska lutherska kyrkan de varit med om att bilda och underhålla i över fyra årtionden eller bara besökt därför de ansett sig som svenska lutheraner, sedan de kommit hit till landet, ha de rätt att lämna kyrkan utan att bli utgatt för några klumpiga och opassande tillrättavisanden av en så litet svensksinnad man, som pastor Arvid J. Vikman. Tillrättavisanden utslungade från predikstolen på engelska undg den engelska predikan, som i år hölls i den kyrka, vilken valt pastor Vikman till herde.

Jag var en av dem som gick. Och jag var långt ifrån ensam. Och det gick till och med folk sedan pastor Vikman funnit för gott att tillrättavisa oss. Men vi skäms icke för tillrättavisningen. Vi skäms i stället över att vår svenska lutherska kyrka och dess pastor visar så liten pietetskänsla mot det som är svenskt, att han till och med vid julottan icke kan låta bli det engelska språket, utan låta oss få höra hans julpredikan på ren svenska. Det anmärkningsvärda är också, att hans julpredikan på svenska var bra.

Kyrkokören, i huvudsak sammansatt av här i landet uppväxta barn till svenska föräldrar, kan sjunga på svenska — och förstår också svenska — varför skall man då behöva använda engelska för de äldre, som just gå i en svensk kyrka därför att den är svensk — vilja de höra engelska, gå de ju i en engelsk kyrka.

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggvärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för \$2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottsbekvärlighet.

Lyckans land.

Jag frågade som barn ibland: Säg mor, var ligger lyckans land? Säg, göms det bortom molnens rand?

Är det ej sagans världar väst om månen, äit som gäst man rider på en vingad häst?

Du finner nog när du blir stor det ljusa land, där lyckan bor. Det ligger närmre än man tror. Men ingen vinghäst dit dig bär. En enda blick dig vägen lär — och du är plötsligt där.

Och det har runnit många år. Så ha vi mölts en salig vär. Nu blommar världen där jag går. Den vardagsvärld, där jämt jag gått, har ett förtrollat skimmer fått. Min moders ord jag helt förstätt.

GUIDO VALENTIN.

Efter att jag lämnat kyrkan träffade jag bland annat en äldre svensk, som icke haft tillfälle gå i en julotta på 18 år. Han gick dit i år med av glädje bultande hjärta för att höra svenska — när engelskan kom, gick han med lika bultande hjärta, men nu av vrede i stället för av glädje. "Det var det värsta jag varit med om i Canada," sade han. "Julotta med engelska. Och det i en svensk kyrka!" En av "trusteerna" sade till mig: "Det är synd om prästen," och ändrar han icke på sin uppfattning om svenska språket och vikten av att behålla det, sällar jag mig till den värde "trusteens" asikt.

Den kände svenskhetsskämpan dr Johannes Hoving i Newyork framhöll en gång att svenskhetens största motståndare var den svenska lutherska kyrkan i Amerika. Om han har rätt tillkommer icke mig att döma. Men om han varit i svenska lutherska Zionskyrkan i Winnipeg vid 1931 års julotta, hade han fått ytterligare fog för sitt påstående.

Bort med detta engelsksnobberi i våra kyrkor. Låt dem åtminstone få förbli svenska — ogrundat svenska. Carl-E. Rydberg.

I arbetslöshetsfrågan.

Jag fick nyss "Y Drych", en walesisk tidning, som utgives i Utica, N. Y. Den innehåller en skrivelse om arbetslösheten av en prästman i Philadelphia. Han omtalar, att guvernör Pinchot tillställt staten Pennsylvanias prästmän en rundskrivelse, varj han påpekar, att 969,000 arbetslösa f. n. finnas inom staten, samt att tio till sextio procent av skolbar-

ren lida av undernäring. Prästmannen i fråga tillägger:

"Detta oaktat se vi en orsak till glädje, ity att vår stats guvernör jämte landets president och andra ledande män bland vårt folk, hava ögonen öppna och äro ivriga att möta behovet — att lösa problemet, och de bedja oss vara dem behjälpliga. Än mer, förutom frivilliga bidrag, som vännar och anförvanter lämnat i löndom till de arbetslösas understöd, ha åtta millioner av de \$9,000,000, som legislaturen beslutit anskaffa för samma ändamål, anskaffats, är icke denna prisvärddiga ansträngning ett glädjeämne? Visserligen är det många, som icke hava givit efter förmåga, och många hava ingenting givit, likväl kunna vi ej annat än glädja oss över, att så många hava givit så frukostigt, och vi känna oss tack-samma över att vi bo i Förenta staterna.

"Huru annorlunda äro ej förhållandena nu beskaffade i Sovjetryssland! I 'The Friend of Missions' för den 11 nov. läsa vi följande brev från en kristen arbetare i detta gudlösa land:

"Genom Guds nåd äro vi alla vid liv och tjäna vår Frälssare med all vår förmåga. Vi leva icke väl, ity att allting är mycket dyrare. Mina barn växa och bedja alltjämnt om mat, och mängen gång ha vi insett bröd kvar, bara potatis. Vi äro sex i familjen, och vi få tre pund svart bröd om dagen för oss alla, 30 procent därav består av ärter. Det förslår icke till mer än ett mål. Vi kunna skaffa oss bröd på marknaden, men det kostar nära en dollar kakan. På vitt bröd kunna vi icke ens tänka. Vi behöva en dylik brödkaka om dagen, utom annat. På det allra lägsta kunna vi icke leva på mindre än omkring \$2.00 om dagen. Min hustru har måst sälja en del av sina klädningsar för att skaffa föda och kläder åt barnen, om också bara bröd och lök. Jag arbetade en tid på bygge för att hjälpa min hustru att köpa bröd, men min förtjänst var så liten, att jag därför kunde köpa endast tre fjärdedelar av en brödkaka om dagen. Vi gå nu i trasor. En yard linne kostar \$1.00 och därutöver, och vi hava inga skodon!"

Det är visserligen nyttigt att jämföra vår lott med dem som äro sämre lottade; det har visserligen sitt stora gagn att se, vad de uträtta, som lovat oss så härliga ting, blott vi låta dem komma till makten — blott vi vilja vara dumma nog att byta bort en fagel i handen mot tio i skogen; det är visserligen ett glädjeämne, att det finns givmilda och barmhärtiga människor i världen; men allt detta löser icke problemet. När det är hungersnöd, måste man förskaffa matvaror åt folk att förtära; men man måste därjämte förse dem med säd till att så. På samma sätt måste vi avhjälpa den tillfälliga nöden, men ve oss, om vi icke kunna ställa det bättre för framtiden, än att nuvarande förhållanden få fortvara! Fattigunderstöd i stor skala är och blir ett lands förbannelse. Vi ha icke råd att hoppa ur askan i elden. Det stora problemet är alltså att så ordna förhållandena, att fattighjälp i stor skala blir överflödig. Detta kan vara nog till en inledning. J. B. Linderholm.

Saskatoon Tannery Co (Saskatoon Garveri Co.) Pacific Ave., opp. City Market, Saskatoon, Sask. Hudar och skinn uppköpa. Expertergavning av hudar skinn. Vi betala fraktkostnaderna för hudar, so insändas till garvning. Allt arbete garanteras. Begär prislista.

In Memoriam. Till minnet av vår älskade far OLOF LARSON Inwood, Man. som avled den 26 dec. 1931. "The one we loved is now at His true, fond heart is still; The hands that used to help us best Now lie in death's cold chill. We loved him, sadly miss him As it dawns another year In our lonely hours of thinking Thoughts of him are ever near Mrs. Olina Larson & family Inwood, N.

Den håller honom ung "Ehuru jag är 66 år gammal kan jag arbeta som en man", skriver herr W. Hopper i Bigelow, Minn. Man vilja ej tro att jag är så gammal som jag säger, emedan ser frisk och ungdomlig, vilket jag till stor del tillver de välgörande verknin na av Dr. Peters Kuriko. denna tillförlitliga ortme stimulerar magens funkti och matsmältningsproce ävensom förbättrar tarm verksamhet och urinavson gen, är den en välgörning folk i framskriden ålder. är icke en apoteksvara; en speciella lokalagenter, an da av Dr. Peter Fahrn Sons Co., Chicago, Ill., k tillhandahålla den. Levereras tillfritt i Ca

Ny Vasaloge bildad Eagle River, Ont. Enligt till presskomm för Distriktilogen Cent nada No. 16 av Vasaorde gånget meddelande har garna en ny Vasaloge b i Eagle River, Ontario. Logen instiftades de december av distriktmä A. W. Hammarstedt bit av distriktsekreteraren Bruzell och fick i dopet net Logen Hoppets Anka Vasaorden. Distriktdeput den O. Norman från l Wabigoons Stjärna var närvarande vid instift. Trots snöväder och ofa vägar intogs 30 medlem den nya logen och vid kon de möte väntas flera nya lemmar ansluta sig till samma. Dess första tjänstemär vo: F. d. ordf. Gunnar Ny Ordf. Avel Holmström; V. Knut Bertson; Prot. sek vid Anderson; B. prot. Gunnar Granbom; Fin. John Bolin; B. Fin. sek vid Person; Kassör Mrs. Solberg; Kaplan Mrs. Granbom; cerm. mäst. Iva Granbom; B. cerm. mäst. Berglund; Inre Vakt. Odahl; Yttre vakt. L. Ekholm. Förtroendeman: Oscar Anderson, derson, Alfred Joh Forts. å sid